

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

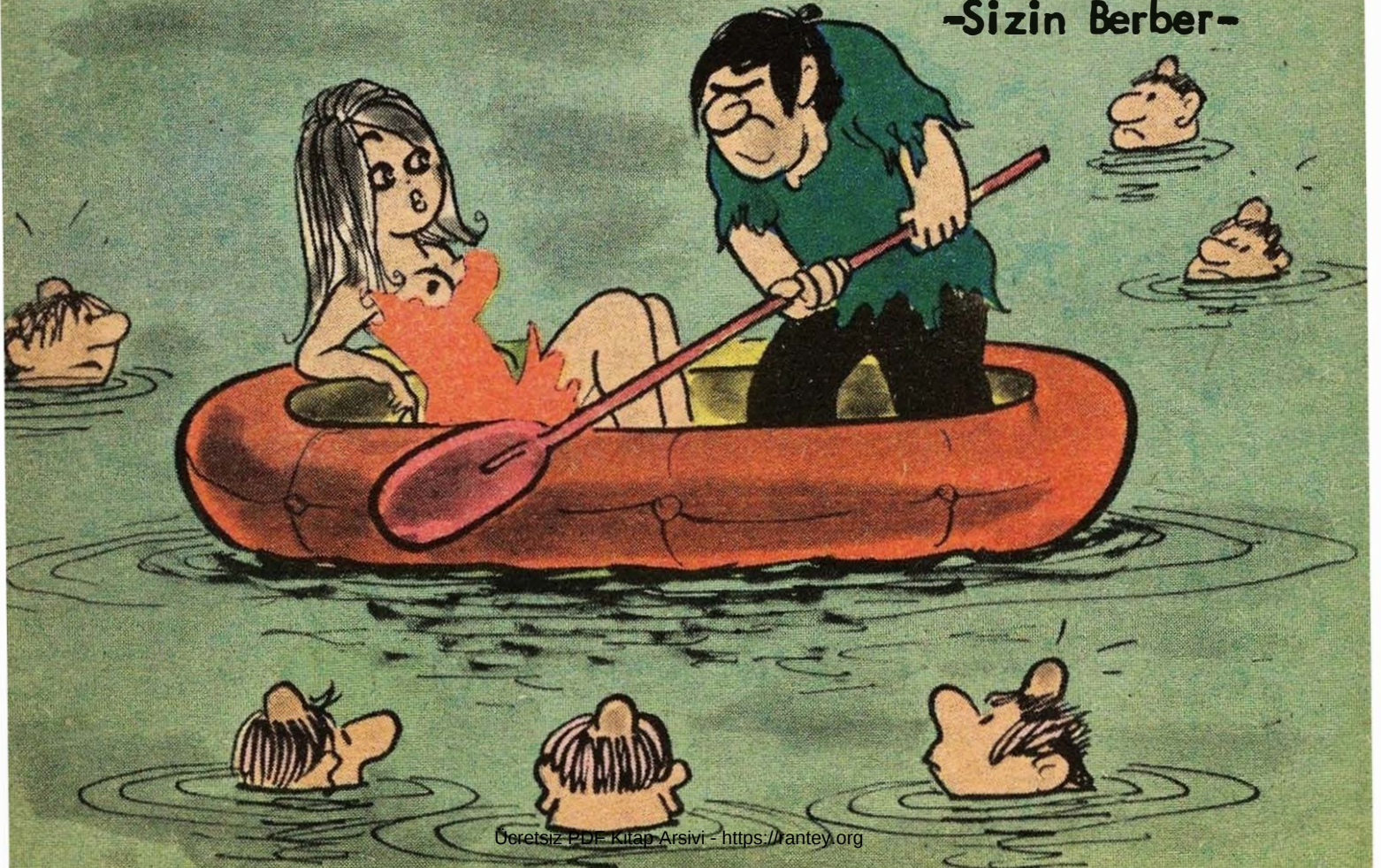
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN ustura 29

Bir elde sabunum,
bir elde fırçam,
Dilim de boş durmaz,
deviririm çam!

-Sizin Berber-

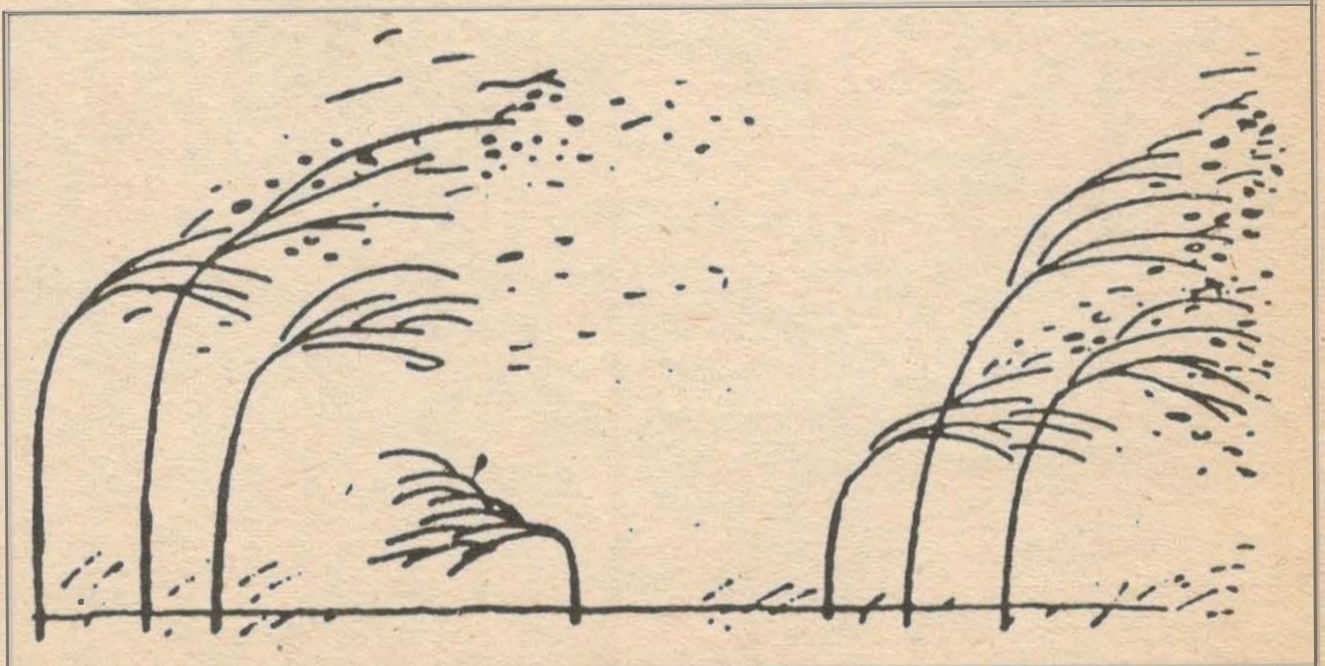
Ankara'da yediler taze ayvayı

Yazan: Prof.Dr.A.AYVACI

Eğer dikkat edilmişse, son birkaç yıldır hemen hemen bütün devletlerin başkan maşkan gibi, dışbakan mışbakan gibi bütün büyüklerinin memleketimizi ziyaret için birbirleriyle yarış halinde oldukları görülür. Daha bir-ikisi yurdumuzdan ayrılmadan ikisi-üçü bastırmaktadır. O kadar ki, büyüklerimiz misafir ağırlamaktan bıtab hale gelmektedirler. Dört-beş kol protokol birden çalışmaktadır. Bu yorucu memleket hizmetlerine bir de "İade-i ziyaret, aynı zamanda ticaret" gibi daha yorucu olan dış gezileri de katarsak büyüklerimizin bu ağır yük altında ezilmeden millet, vatan, silistire uğruna nasıl çalıştıklarını görürüz. (Allah da onları görsün!) Şurası muhakkak ki, cumhuriyet ve demokrasi tarihimizin hiçbir döneminde Türkiye bu kadar büyük misafir baskınına uğramamıştı. Bu yüzden bazı

açılış törenleri bile ertelenmiştir.. Acaba bunun sebebi düşünülmüş müdür? Her vesile ile yerliyersiz ve özellikle yersiz olarak iktidarı kötülemeyi kendilerine görev bilen muhalefet partileri artık bu hakikatı görmelidirler. Balçık güneşle sıvanmaz ve Ankara'da yediler taze ayvayı!.. Bu dost devlet adamları bize hibe, hediye, para, kredi, yardım ve borç vermek için birbirleriyle yarış halindedirler. Bilindiği gibi, Boğaz'a bir köprü yapmaya kalktık, hangi dostumuzdan para alacağımızı şaşırdık. Birinden alsak, öbürünü darıltmış olacağız. İşte bu sebeple bu gün her zamankinden çok daha nazik bir durumdayız...

Hâlen Ankara'da taze ayvayı yemekte olan dost ve müttefik sardalyanın başkanı da, bize köprü parası vermek için ricaya gelmiş bulunmaktadır.

Türkiye ile sardalya arasın - da yakınlık noktaları çoktur. Meselâ, sardalyalılar da ayaklarıyla yürür - ler, biz de... Onlar da gözleriyle görürler, biz de gözlerimizle baka - rız. Ne büyük benzerlik! Her iki dil - de de pek çok müşterek kelimeler vardır. Sardalyalılar da telefonu a - çınca bizim gibi, "Alloo.." derler . (Onlar, allo dedikten sonra konu - şur, biz konuşamayız. Artık okadar - cık fark olur.) Ve sardalyalılar da hapşırınca aynen bizim gibi " Hap - şuuu! " derler. (Çok yaşa!... Alkış ve bravo sesleri) Görülüyor ki, ta - rihte hiçbir millet birbirine bu ka - dar yakın olmamıştır. Her iki mil - lette birbirini andıran karakter çiz - gileri bulmak mümkündür. Meselâ gebe kalan sardalyalı kadınların ka - rın ve göbek çizgileri, bizim gebe kadınlarımızınki gibi gerilir ve şi - şer. Çünkü biz iki kardeş milletiz .. Bu bakımdan, sardalyalı büyüklerle bizim büyüklerin görüşmeleri istis - naf bir kıymet ifade etmektedir.

Yalnız dil ve tarih ve karakter bakımından değil, coğrafya bakımın - dan da sardalya ile çok yakındır.. Son model jet uçaklarıyla iki saatte sardalyaya gidilebilmektedir. Oysa Kadıköy'den Karaköy'e bile iki sa - atte gidemiyoruz.

İşte bütün bu sebeplerle, sardal - ya başbakanının verdiği parayı geri çeviremeyiz ayıp olur.

-Al oğlum, al... yabancı değil, amcan o... Al, al! ... utanma!...

Bakalım, Ankara'da taze ayvayı kim yiyecek? Sardalya başkanı mı, yoksa bizimkiler mi?

NE EDİYOR?

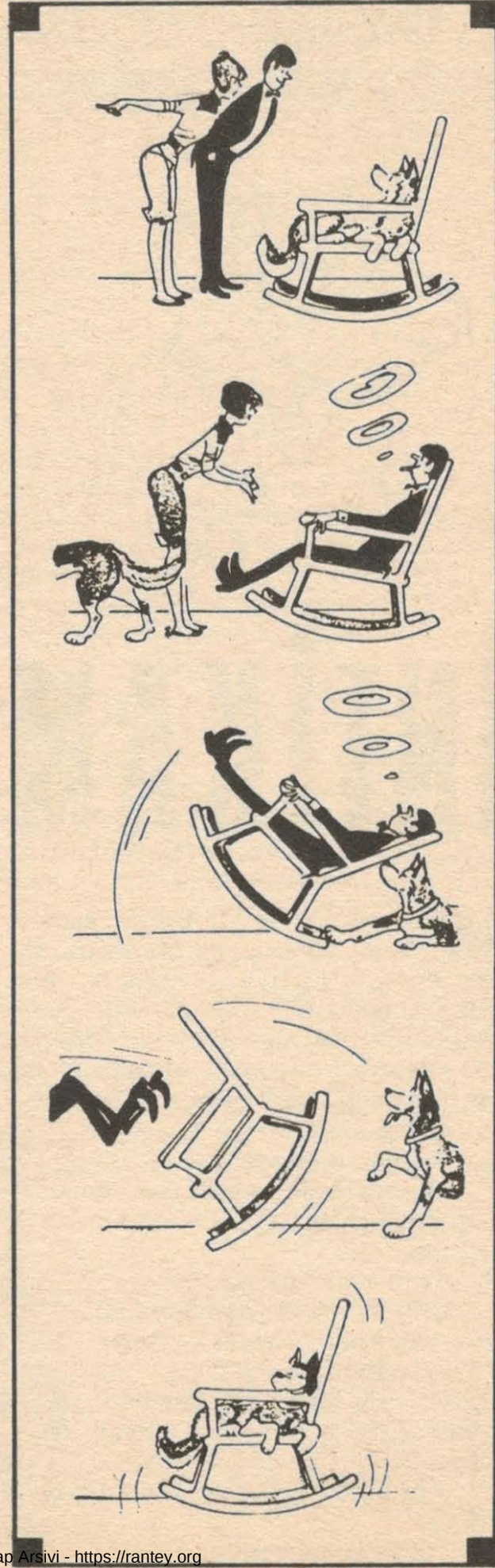
Kızıyla evlenecek olan delikan - lıyla ilk konuşmasında,

-Ne iş yapıyorsun? diye sordu.

Delikanlı,

-Elektronik beyin uzmanıyım, de - yince Amerikalı işadımı,

-Yani ayda ne ediyor, sen onu söy - le! dedi.

Giovanni Guareschi'den bir hikâye

İNTİKAM

Manuel adında bir köylü, kucağında iki yaşında bir çocuk, atına binmiş ilerliyordu. Zengin bir çiftçi, altında boz bir kısırak, karışısına çıktı, nereye gittiğini sordu.

-Rio'ya gidiyorum, efendim. Bu çocuğu suda boğacağım.

Çiftçi şaşırması:

-Neden boğacaksın?

-Karım beni aldattı da ondan! Ben de çocuğu boğarak öcümü alıyorum.

Atını mahmuzladı.

Çiftçi de atını mahmuzladı.

-Çocuğun ne suçu var! diye bağırdı. .Git karını boğ!

-Gücüm kime yeterse onu boğarım. Karım dün kaçtı, çocuk kaçmadı.

-İyi ama, bu çocuk senin de çocuğun!

-Bir günahkârın çocuğu!

Rio'ya vardı; dere o kadar geniştir ki, gözüne bir ırmak gibi göründü. Suyu baktı:

-Suya düşmesiyle boğulması bir olacak, dedi. Değmez. İyisi mi ipe çekeyim. Hiç olmazsa dilediğim kadar seyredebilirim.

Atını geri çevirdi.

Bir yıl sonra, zengin çiftçi yine Manuel'e rastladı: çocuk büyümüş, eğerle atın boynu arasına dimdik oturmuştu.

-Düşündüm, taşındım, dedi. İki yaşında bir çocuğu asacağım da ne olacak? İki saniyeye kalmaz, ölüverir, zahmetine değmez. Şimdi üç yaşına bastı, mesele değişti. Fakat gene de asmayacağım, atımın kuyruğuna bağlayacağım. Daha eğlenceli olur. Oturların seyrek olduğu bir yer arıyorum, yoksa çocuğu göremem. Adios senor! "

Manuel yoluna gitti. Zengin çiftçi üç yıl onu görmedi. Bir akşam çiftliğin avlusunda içkisini yudumlariken, Manuel dört nala çıka geldi; kucağında kocaman bir çıkın vardı. Atan atladı:

-Senor! diye bağırdı, çocuk hasta! Ateşten kavruluyor, yüzünde de kırmızı lekeler var! Senor, bana yardım edin!

Çıkını açtı, terden sıırılsıklam olmuş bir çocuk yüzü göründü.

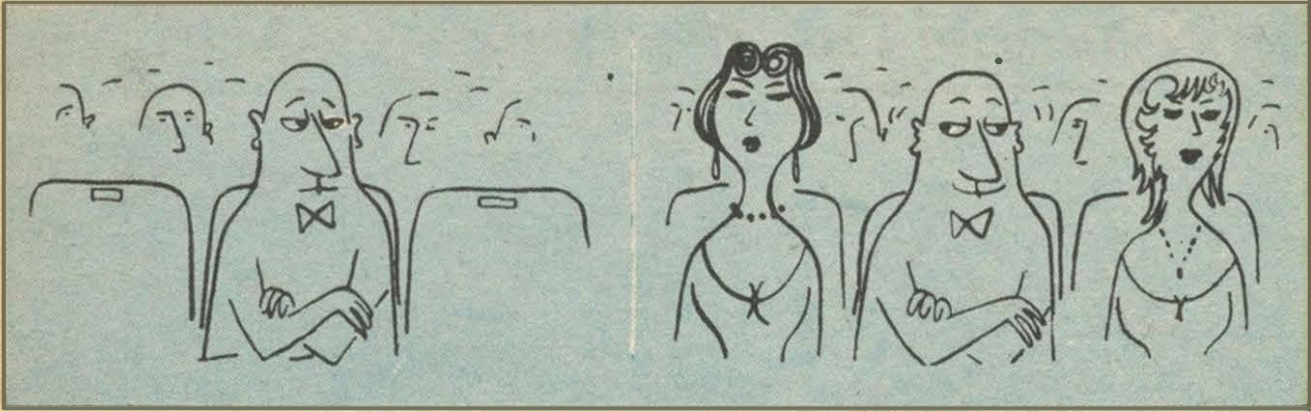
Kızamık bulaşıcı bir hastalıktır. Manuel ile oğlunu, ayrı bir kulübeye yerleştirdiler, biraz sonra da, elin-

* MÜŞTEREK ZEVK *

Genç kadının hoşuna gitmek isteyen delikanlı, kadın her ne söylese,

-Ben de öyle, ah ne kadarda zevkimiz müşterek... diyordu.

Kadın,

de bir ilaç çantası doktor geldi. Çocuk bir ayda iyileşti. Manuel, çiftçiye teşekkür etti. Atına binmeden önce, kulağına doğru eğildi:

-O at dalgası da pek sarmadı beni, dedi. Üç yaşında bir çocuk on metreden fazla dayanamazdı. Şimdi altı yaşında, durum değişti. Kızamığa tutulunca ödüm kopmuştu. Göreceksin, diyordum, ölüverecek, sen de öcünü alamıyacaksın! Sayenizde, senor işler yoluna girdi. Adios, senor!

-Nereye gidiyorsun?

-Pampa'ya. Bir kazığa bağlıya -cağım, bırakacam açlıktan ölsün. Ben aklıma koyduğumu yaparım senor. Adios!

Çiftçi onu dokuz yıl sonra gördü. Yanında, güzel bir kısrığa binmiş omuzları bir metre genişliğinde, yağız bir delikanlı vardı.

-Yumurcak büyümüş, dedi.

-On beşine bastı. Şimdi rahat rahat öcümü alabilirim. Kendini koruyabilecek yaşa geldi; daha keyifli olur. Hele bir yirmisine bassın, ben ona yapacağımı bilirim. Son kurşunu yapıştırmadan önce vücudunu kalbura çevireceğim!

-Dans etmesini çok severim.. deyince, delikanlı yine,

-Ne kadar da zevkimiz müsterek... dedi.

-Niçin dans etmiyoruz öyleyse?

-Ah... Bitürlü öğrenemedim gitti dans etmesini...

Zengin çiftçi yaşlandı; Manuel 'i, tekrar gördüğü zaman, saçları bembeyaz olmuştu. Bir sabah, Pampa'da ağır aksak giderken baba-oğulla karşılaştı: biri, kırkına varmış olgun bir adamdı, öteki de, eğerinin üzerinde toparlanmış uyuklayan bir altmışlık.

-Merhaba Manuel! diye olgun adama seslendi.

-Yanıliyorsunuz, senor. Ben Manuel'in oğluyum. Manuel yanımdaki!

Dinç Manuelito,

-Rio'ya gidiyorum, babamı suda boğacağım, dedi.

-Neden boğacaksın babanı?

-Otuzsekiz yıldır, anamdan öcünü almak için beni öldürmeyi tasarlamış. Dün söyledi. Ben de bunu yanına koymıyacağım, öldüreceğim onu. Adios, senor!

-Adios, Manuelito. Adios, Manuel.

Yaşlı Manuel hafifçe silkindi bir şeyler mırıldandı.

Zengin çiftçi öldü, fakat yeğeni, bir gün Pampa'nın ortasında, yere diz çökmüş, saçını başını yolarak ağlayan yaşlı bir adam gördü.

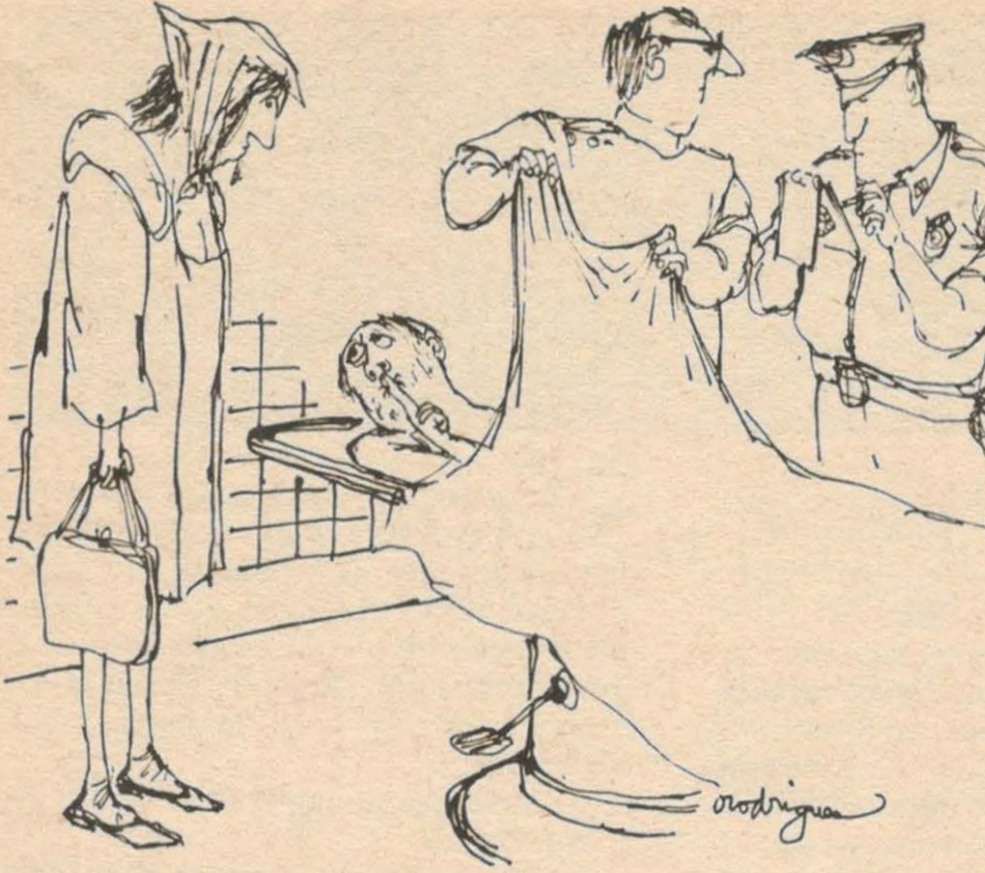
-İhtiyar, burada işin ne senin? diye sordu. Otların altında bir şey mi gördün?

İhtiyar Manuel,

-Babamı gömdüm, dedi. Elimden kurtuldu. Tam öcümü almak üzereydim; beni öldürmeyi tasarladığı için onu ben öldürecektim, birdenbire kendiliğinden öldü. Fırsatı kaçırdım!

-Kaç yaşındaydı?

-Rüz yesine basmıştı, senor!

KAÇACAĞIM

Küçük çocuk, uzanıyor, ama kapının ziline yeti şemiyordu. Yaşlı adam, yardım için kapının zilini çaldıktan sonra çocuğa sordu :

-Şimdi ne yapacağız?

Çocuk,

-Sizin ne yapacağınızı bilmem ama, dedi, ben hemen kaçacağım.

FİYAKACI

Çocuk annesine sordu:

-Babamla vapurda gelirken,gazetesini hep

baş-aşağı tuttu da okudu. Neden anne?

Kadın önce kızardı sonra ıla morardı ve:

-Babanın karşısında

oturanlar nasıl insanlardı? dedi.

-Hepsi,mini etekli genç ablalardı.

-Haaa!... dedi kadın. Şimdi anlaşıldı mesele. O senin kör olası baban, gösterişe çok meraklıdır evlâdım. Gazeteyi ters okuyarak kızlara fiyaka yapmıştır muhakak...

*

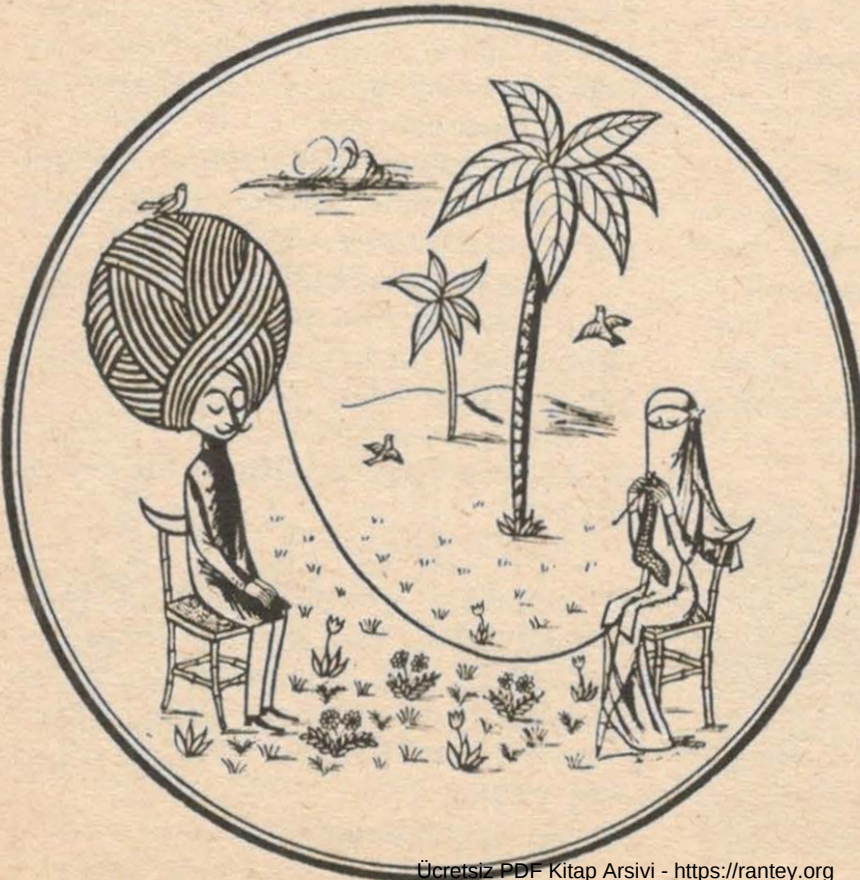
FARK

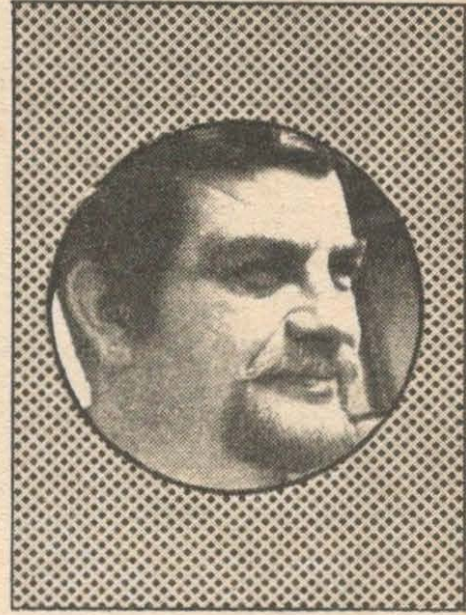
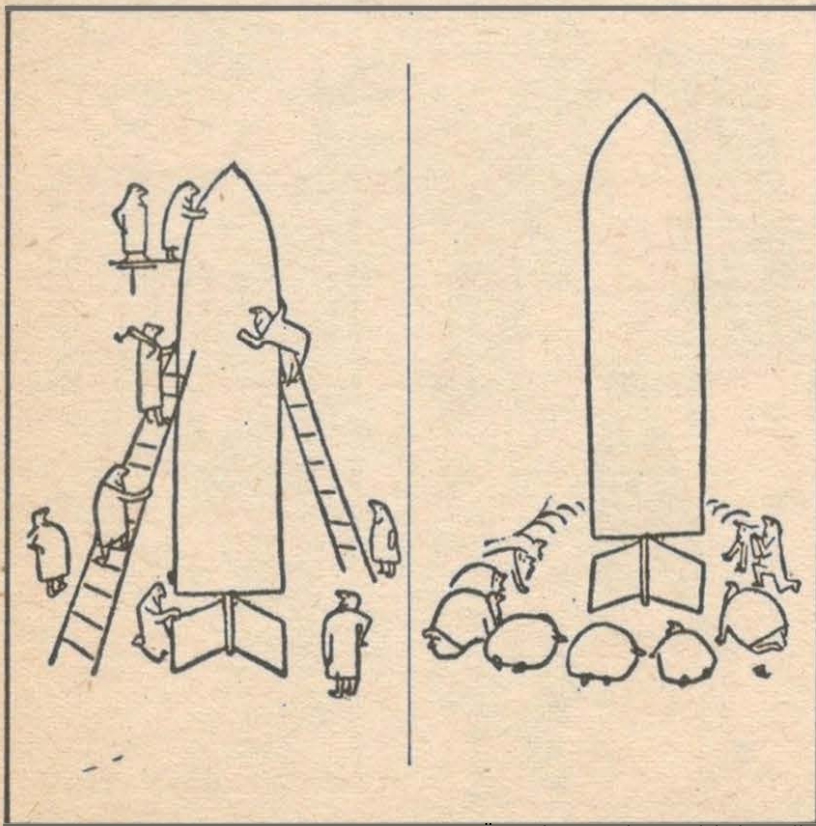
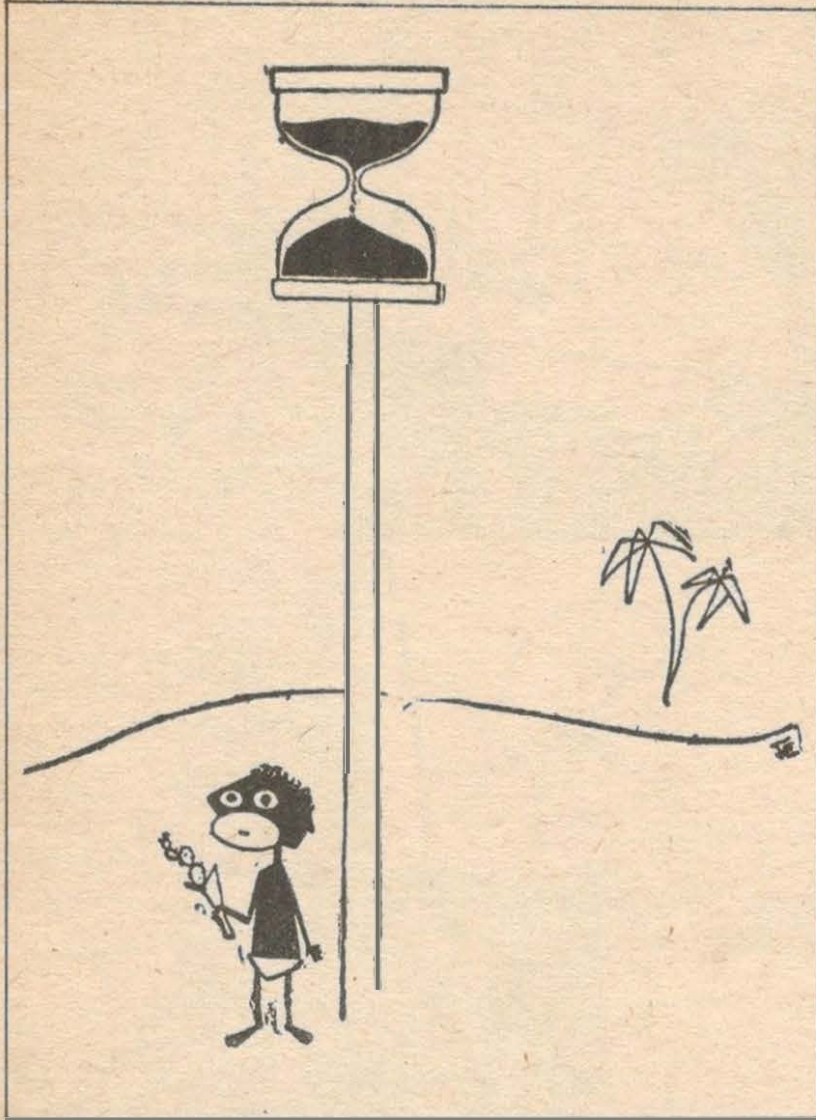
Sınıfa giren müdür, öğrencilerden birine sordu:

-Sen söyle Ali!.. İmamın muskası ile, doktorun reçetesi arasında ne fark vardır?

Çocuk biraz düşün - dükten sonra:

-Dil farkı vardır efendim,dedi,biri Arapça yazar,öteki de gâvurca..

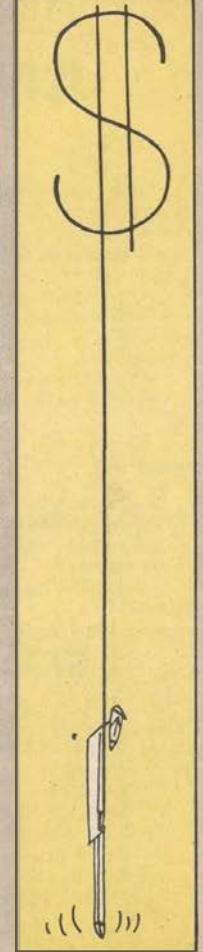
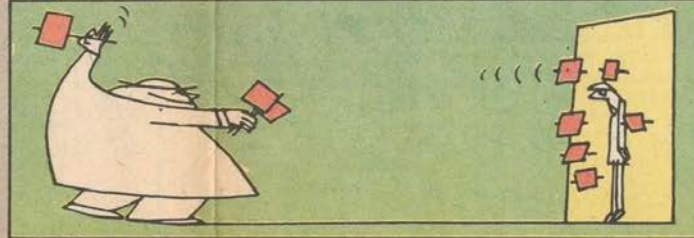
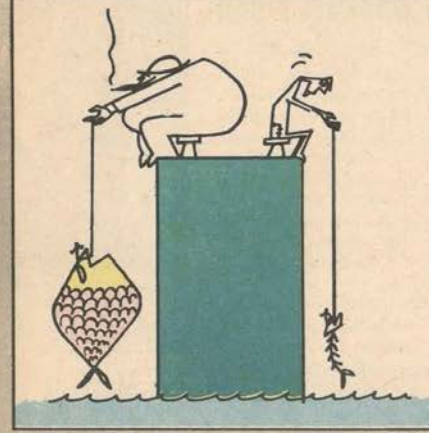
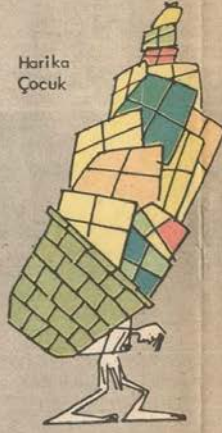
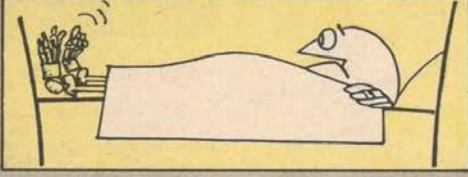
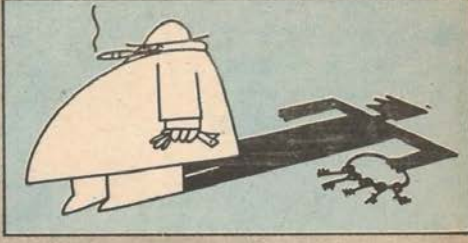

Ferruh Doğan

1932'de İstanbul'da doğdu. Taksim Lisesini ve Hukuk Fakültesini bitirdi, ama karikatürcü oldu. 1945 den beri karikatür yapar. Değişik gazete ve dergi - lerde çalışmıştır. Karika - türleri incelenirse çok "He - saplı" karikatürler olduğu görülür, düşünedanişaya ya - pılmış işlerdir.

Karikatürcü olarak en büyük meziyeti, karikatür - lerinin birer düşünce ürü - nü olmasıdır. Düşünce ürü - nü yalın çizgilerinde bir aydın kişilik yansımakta - dır. En büyük eksikliği, yine aynı şey: Karikatürlerinin düşünce ürünü olmasıdır.. Karikatürlerinde duygu - nun, doğmacanın, kendili - ğindenliğin, şiirin hemen hiç yeri yoktur. Karikatür - leri, bir mühendis gibi ça - lıştığı izlenimini verir. Bu sayfada, eskiden yaptığı iki karikatürünü, orta sayfa - da da yeni yayınlanan "Çiz - gili Dünya" adlı albümün - den birkaç karika - türünü yayınlıyoruz. ➡

TE

ABDÜLHAK HAMİT'TEN

ANEKTODLAR

Şey

Hamit'in de bulundu-
ğu bir toplantıda, yaşa -
mın anlamı üzerine ko -
nuşulurken, ona da dü -
şüncesi sorulunca,

-Hayatta şu üç zevk
olmasaydı, dünya pek tat -
sız olurdu... demiş.

Sormuşlar:

-O üç zevk nedir?

-Birincisi mey!.. (İç -
ki)

-İkincisi?

-İkincisi de ney!...

(Müzik)

-Ya üçüncüsü?

Hamit, söylememek i -
çin yutkundukça öbürle -
ri üstelemişler:

-Mey...Ney... ya
üçüncüsü?

Hamit, ordakilerin
anlayışına güvenerek,
-Üçüncüsü de şey!...
demiş.

Başkası olmak

Bir gün Hamit, çok
güzel bir kadın tanıdığı -
nın ziyaretine gitmiş. Sa -
londa epiy bekledikten
sonra gelen güzel kadın,

-Sizi beklettiğim i -
çin özür dilerim, demiş,
hastaydım da yatıyordum.
Başkası olsaydı çıkmaz -
dım yataktan...

Büyük üzüntüyle Ha -
mit,

-Vah vah!... demiş,
ne talihsiz adamım, keşki
başkası olsaydım...

Kaz değil kız

İlk eşi Fatma Ha -
nımın ölümünden son -
ra Hamit'i evlendir -
mek isteyenler Çamlı -
ca'da çok güzel bir
kızdan sözedirler. Kız -
ı görmeden evlenmek
istemeyince de bir yer
de güzel kızı şaire ta -
nıtırlar. İpek maşlah i -
çinde sülün gibi bir
kız Hamit'in eteğini
öptükten sonra geri ge -
ri çekilerek ododan çı -
kar.

-Nasıl buldunuz ?
diye soranlara Hamit ,
-Ben sizden kız is -
tedim, kaz değil... der.

Şairin karnında

Hamit, her yeni gibi eskinin saldırısına uğ -
ramıştır. Ama bütün saldırılara karşı sustu ve ce -
vap değil, kitap yazdı. Yalnız iki mısralık bir
öfkesi vardır:

Yayımlı asmadan evvelce ben attım okumu,
Bunu inkâr ediyorlarsa yesinler...

Evet, yesinlerden sonra gelen altı harflike -
limeyle kalemini kirletmemiş, yalnız altına şu
notu koymuştu: "El mana fi batnuşşair."

Türkçesi, "Anlam şairin karnındadır!"

Yusuf Ziya ORTAÇ

Ham-it

Lâtin harflerinin ye -
ni kabul edildiği günler -
de, dilci İbrahim Necmi
Dilmen,

-Kelimelerin sonla -
rındaki "b" ler "p" ola -
cak, "d" ler de "t" ola -
cak! deyince Hamit sor -
muş:

-Peki, benim adım
nasıl yazılacak?

İbrahim Necmi kara -
tah taya yazmış: "Hamit"

Dâhi-i Âzam

Abdülhak Hamit yalnız dâhi de değildi. Süleyman Nazif'in A - cem mübalegasını da aşan mizacı, ona bir de "Çok büyük" anlamına gelen "Âzam" kelimesini eklemiş, dâhi-i âzam yapmıştı. Bu bir dünya rekorudur sanırım: Her milletin dâhisi vardır ama, bizden başka dâhi-i âzam'ı olan yoktur!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Hamit, öfkeyle fırlamış:

-İstemem! Adımın başındaki "Ham" yetmiyor - muş gibi, bir de sonuna "İt" kuyruğu taktırıp "Ham-it" olamam!

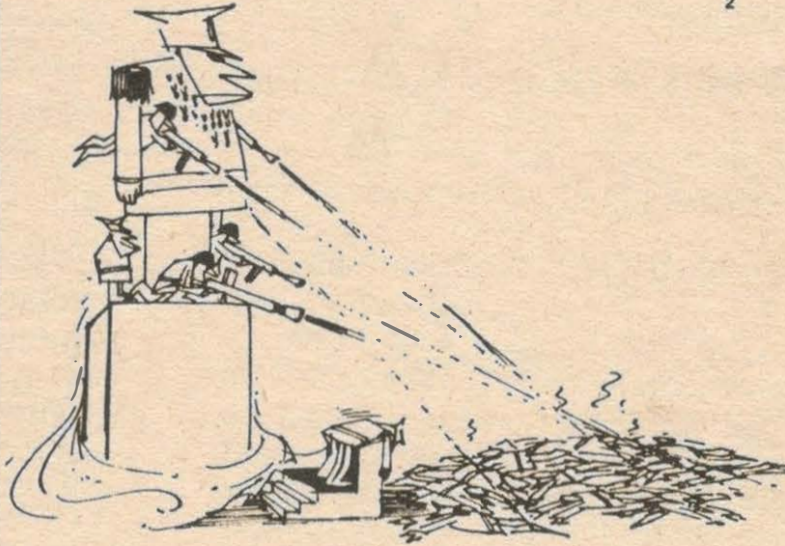
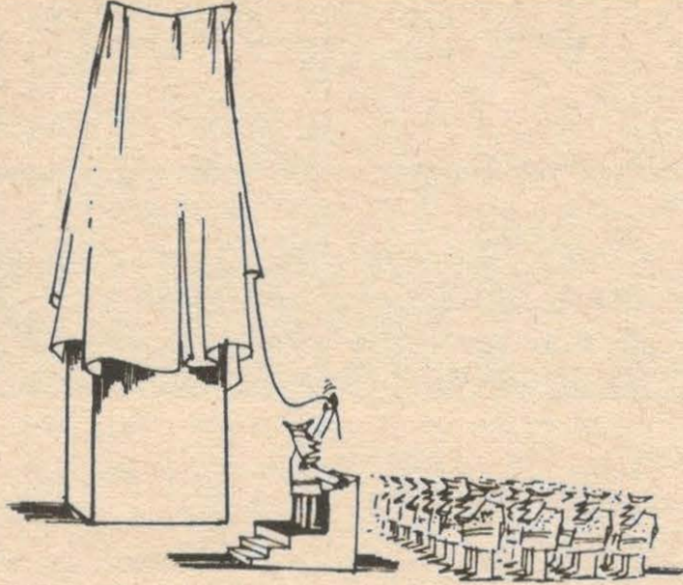
Ya siz

Yaşamının son yıllarında Maçka Palas' ın bodrum katında bir dairede oturan Abdülhak Hamit bir gün kapısının önünde iskarpinlerini boyarken, ordan geçen komşularından bir sonradan görme, alaylı ..alaylı

-Ne o demiş, yoksa kendi ayakkaplarınızı mı boyuyorsunuz?

Hamit,

-Evet, demiş, ya siz kiminkilerini boyarsınız?

★★

İKİ YILDIZ

Aşağıyukarı aynı yaşta olan birbirinin rakibi iki yıldızdan biri öbürüne,

-Ben sizin ancak 1945'de çevirdiğiniz o güzel filmi görebildim. Ama asıl ününüzü yaptığınız daha eski filmleri göremedim. Çünkü o zamanlar çocuk bahçesine gidiyordum... dedi.

Öbür yıldız,

-Yaaa, dedi, ben film çevirirken sizin dadılık yaptığınızı hiç bilmiyordum.

★★

Aziz Nesin'den yeni **"Eşber"**

Abdülhak Hamid'in "Eşber" adlı manzûm ovu -
nunda, Biiyik İskender, savaştığı ordunun komutanı o -
lan Eşber'in kız kardeşi Sumru'yla sevişir ve Sum -
ru'nun yardımıyla kaleye girer. Kız kardeşinin iha -
netini öğrenen Eşber, Sumru'yu asar, İskender, ka -
leye girince sevgilisinin asılı cesediyle karşılaşır.
Yeni "EŞBER" oyununda İskender rolünü Hamit' e,
Eşber rolünü de bir kasaba verdik. Perde açıldığın -
da Hamit bir kasap dikkânına girer ve kasap çenge -
line asılı dağlıcı görür.

Hamit

Kimdir bu koyun çengelde mas -
lup?

Kasap

İşte o koyundu sizce matlup!..

Hamit

Dağlıcı!.. Ne cehennem reza -
let!

Kasap

Ma'zur ola ettiği cesaret.
Kalkınma için selâma durmuş!
Bir mevkı-î mürtefi'de murdar,
Çengelde etmişse arz-ı didar,
Şaik buna bil ki yüzde bin kâr...

Şekspir'de görülmeyen dramı,
Zengin edecek budur meramı!

Hamit

Eyvah! Ne et, ne yâr kaldı,
Kazık yedik, bu kâr kaldı!

Kasap

Fiyat size çok göründü madâm,
Tuttum onu ben de ettim idâm...
Sizden utanıp olursa mahcup,
Gâlip sayılır bu yolda mağlup!

Hamit

Tat yok gecesinde, gündüzünde,
Ben neyleyim bu yeryüzünde?

deyip, içinden çıktığı mezarın taşını
kaldırır, altına girer.

-Yumurtanın tavuk yumurtası olmadı
ğını nereden bildin karıcığım?

-Annemin mektubu
nun ikinci say
fasını da al.

Abdülhak Hamit TARHAN

(1852 - 1937)

Büyükbabası, Sultan Mahmut'un Hekimbaşısı Abdülhak Molla, babası Tahran elçisi Hayrullah Efendi'dir. Bebek'te (İstanbul) doğdu. Tanzimat edebiyatının en büyük şairi sayılan Hamit, çağının şiirini iç ve dış geleneklerden kurtardı. Yazdığı lirik, epik ve felsefi şiirlerine doğal aşk, yurt ve ulus sevgisi, ölüm duygusu gibi konular ve felsefi sorunlar soktu ve çağının şiirinin ufkunu genişletti. Çoğunun konusunu eski tarihlerden aldığı yirmi kadar oyun yazdı. Çağdaşlarının "Şair-i âzam" en büyük şair dedikleri Hamit, uzun yaşamının yarısını

dan çoğunu yurt dışında elçiliklerde geçirdi. İyi ve rahat yaşamasını seven, gününü gün etmesini bilen Hamit, zevki ne düşün olduğunu için si-

taşlama

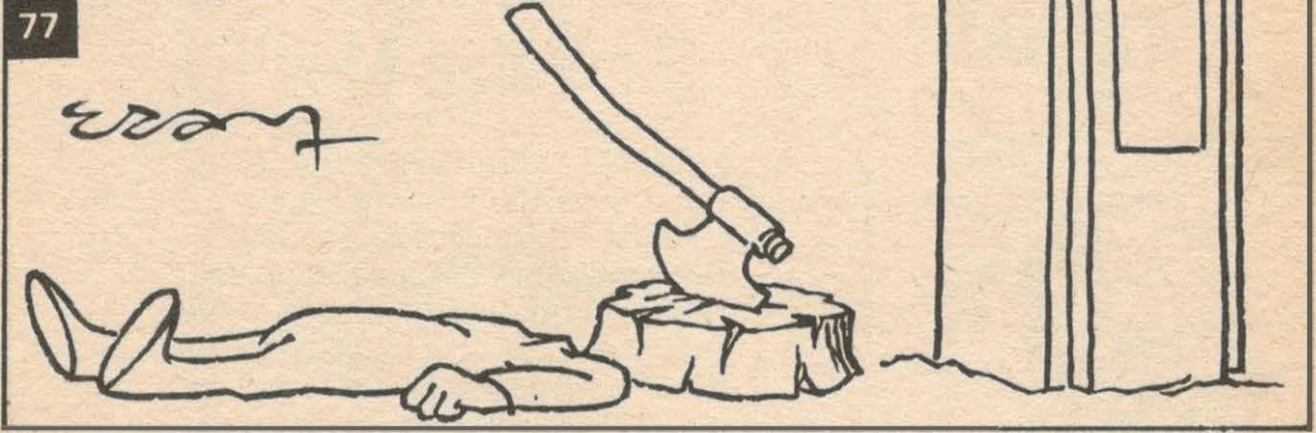
Bir Vaize Mev'ize

Ey beşer çehreli hayvan heyhat,
İlm ü irfan iledir zevk-ı hayat.
Onu hiç kullanamazsın nâdân,
Neye vermiş sana nutku yezdan?
Neye geldin bu cihana söyle,
Düşünüp durmak için mi böyle?
Kimseye faiden olmaz şunda,
Ya niçin maiden olsun bunda?
Maksadın görmedeyim azm-i cenan,
Ya niçin eylemedin terk-i cihan?
Vatan u millet bilmem dersin,
Halk için hub'b-u vatan imandan
Sence şer'i değil hub'bu vatan,
Neye dersin o diğer mânadır?
Yani mazmun-u vatan ukbâdır,
Vatan-ı zahiri sevmezsen sen,
Ne demek hub'bu mahil'i ü mesken?
Bunda her şeyi desem sayandır,
Yaradan haksı yapan insandır.
Medeniyet ne diyorsun bilmem,
Medeniyet yaşamaktır sersem'.

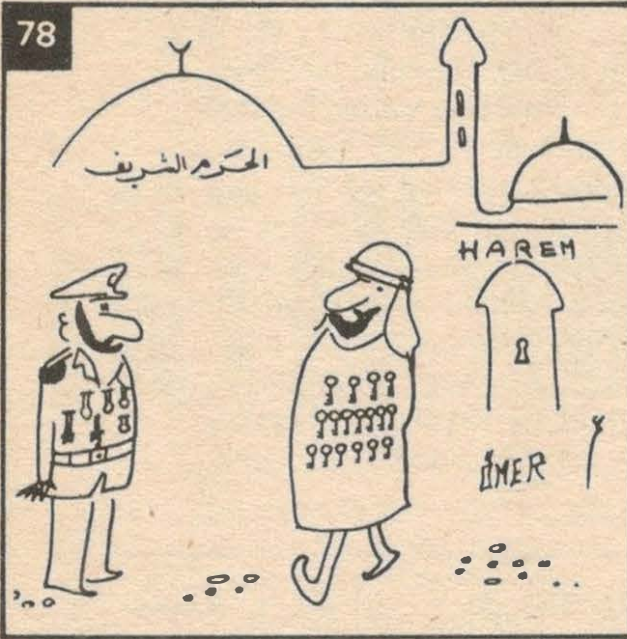
yasî mücadeleden uzak yaşadı. İstibdat yönetimine karşı koymadığı gibi, Abdülhamit'e kulluk mektupları bile yazdı... Tahran, Bombay, Beyrut, Paris, Brüksel, Londra ve başka başkentlerde dış görevlerde bulunan Hamit, ölümü üzerine ünlü "Makber" şiirini yazdığı ilk eşi Fatma Hanım'dan sonra kadın kolleksiyonunu zenginleştirdi, İngiliz Mrs. Nelly, en sonra da Belçikalı Mme. Lucienne'le evlendi.

YARIŞMA KARİKATÜRLERİ

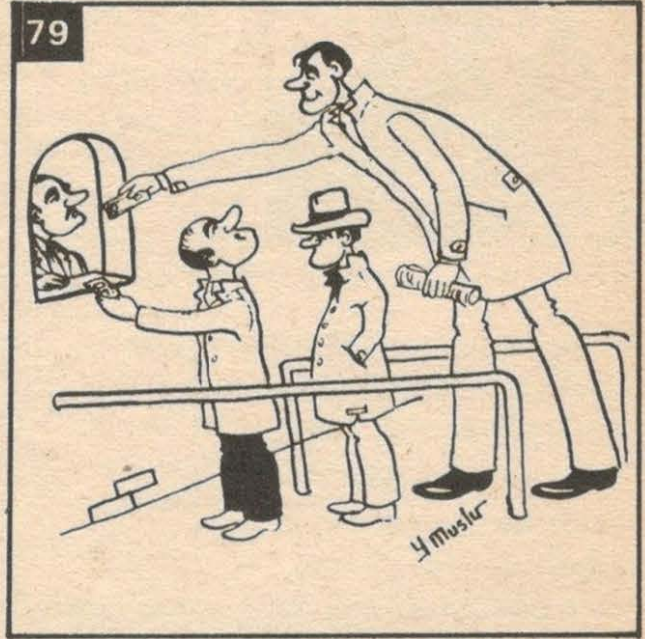
77

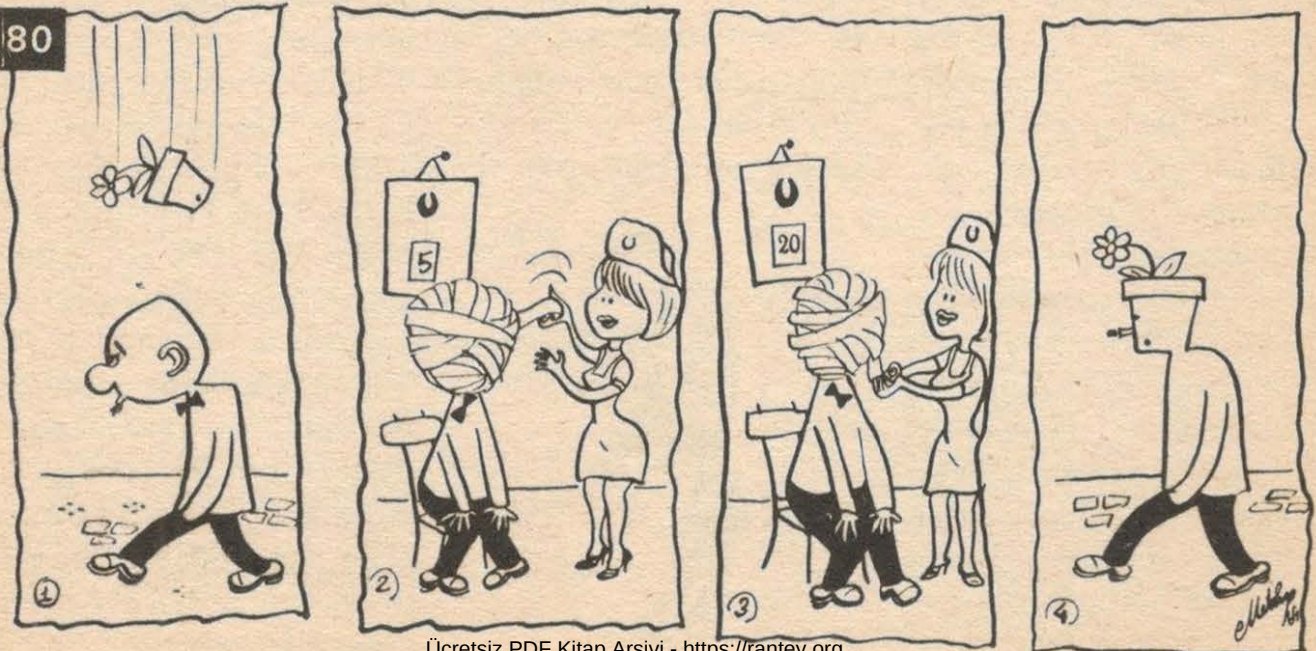
78

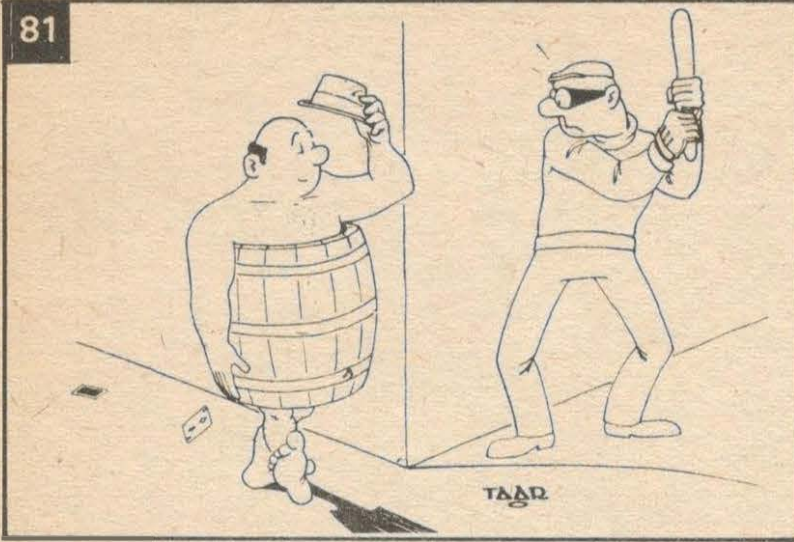
79

80

81

TAAR

83

YNR

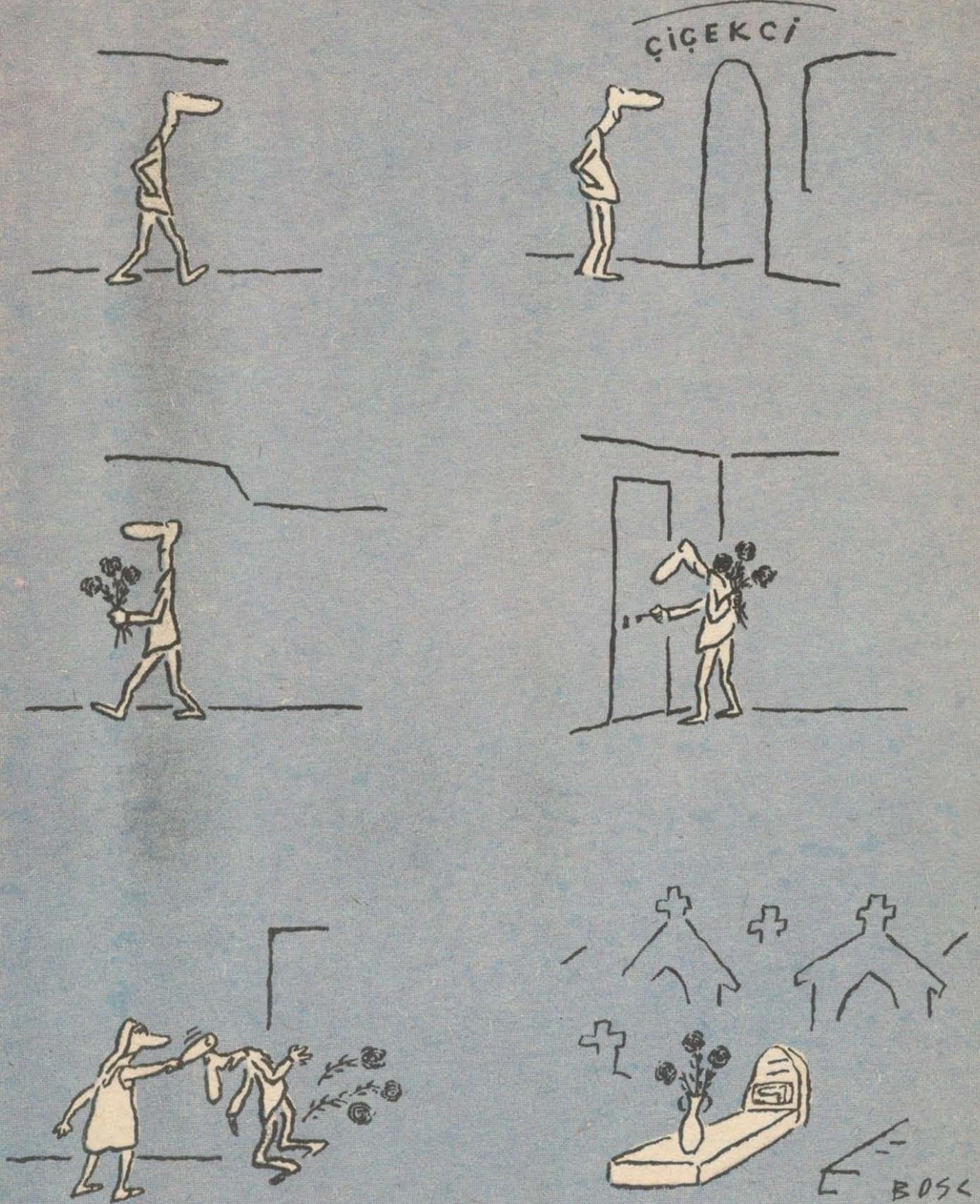
82

Papağan-Beyefendi, vaktiniz tamam.!...

84

Sayın Okurlar,

USTURA, 27 nci sayısıyla ikinci cildine başladı. Bu derginin beşenisine varanlar USTURA'ları biriktiriyorlar. Birinci cildin eksik sayıları bulunamıyor. İkinci cildi tam olarak elde edebilmek için, USTURA'ları düzenli olarak biriktiriniz.